Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Domnului – ziua a doua: Soborul Maicii Domnului

În a doua zi de praznic a amintirii nașterii Mele pe pământ acum două mii de ani Îmi așez în carte grăirea Mea cu mama Mea Fecioara, și hai, mamă, să Ne depănăm amintirea venirii Mele pe pământ la tine. M-ai primit prin înger și M-ai așezat apoi între oameni pe pământ Prunc mic, o, și n-ai avut tihnă, n-ai avut locaș să te aciuezi cu Mine ca să Mă îngrijești ca pe un copil abia născut. Locașul Meu la nașterea Mea au fost brațele tale. M-ai purtat în brațe, Mi-ai fost legănuț, ai mers cu Mine în brațe cale lungă, mama Mea. Numaidecât îngerul a adus vestea că Ne caută regele Irod ca să-Mi curme Mie viața și trupul ei, o, și te-a luat Iosif și ați mers mult și greu, cale lungă, mamă, și plină de primejdii, că din urmă oamenii lui Irod căutau peste tot și tot căutau, și mersul tău și al Meu, cu Mine în brațele tale, a fost mereu pândit, și așa am călătorit spre pribegia Noastră în Egipt, până ce iarăși a venit îngerul vestindu-Ne să Ne întoarcem în țara lui Israel, după ce regele ucigaș de prunci mici a fost lovit cu moarte grea, iar Noi Ne-am întors în țară, mamă.

E ziua ta și e ziua Mea și avem sărbătoarea alături pentru nașterea Mea pe pământ, mama Mea, dar lângă Noi cei sărbătoriți, este sărbătorită țara Mea cea de azi, țara Mea de venire a doua oară de lângă Tatăl după om, mamă. Nu este pe pământ între înțelepți cel care să priceapă și să vadă apoi Scriptura cea împlinită a întoarcerii Mele la oameni, după cum solii cei din cer i-au vestit pe ucenicii Mei în ziua înălțării Mele de lângă ei la Tatăl că tot așa voi și veni, precum M-am dus la locașul slavei Mele cerești, ca iarăși să vin la plinirea vremii, vremea care Mă dă înapoi oamenilor, o, mama Mea.

O, iată ce tainic vin și tot vin! Este cineva între oameni pe pământ ca să mai citească încă o dată cu ochii bine deschiși venirea Mea iarăși pe pământ așa precum M-am dus la cer pe norii slavei Domnului și să creadă apoi că așa vin?

Am așezat credință și loc de primire și am venit, precum este scris să vin, și țara Mea de azi Mi-a făcut primirea, și tainic, mamă, s-a întâmplat și se întâmplă aceasta. Vin cu norii, precum M-am și suit la Tatăl, și-Mi slobozesc glasul de sus, din nori, și Mă apropii cu mare grijă și ocrotesc din toate părțile taina și lucrarea ca să vin să Mă fac auzit și așezat în cartea Mea cea de azi, pe care o împart peste pământ filă cu filă ca să hrănesc mulțimile și să ia unii prin alții cuvântul gurii Mele, cu care păstoresc.

Venim cu masă de cuvânt pe pământ, mamă. O, ce tainic trebuie să lucreze Dumnezeu ca să se poată împlini Scripturile toate, căci toate sunt scrise ca să se împlinească ele, nu zadarnic au fost scrise toate ale lucrului Meu peste oameni, mama Mea! Iată câtă ocrotire avem de așezat în toată clipa pentru calea Mea cea de azi între oameni, ca și atunci când aveam de lucru pe pământ, mamă! România este ocrotită mult, căci este de ocrotit venirea Mea, lucrarea Mea, mersul Meu pe pământ așezat în mijlocul ei, mama Mea.

Te ocrotesc cu tot cerul, țara Mea. Ești țara Mea cea de azi, cea de la sfârșit de timp, România Mea. Vrăjmașul Meu știe taina ta și nu se bucură, ci se întristează, căci trufia este un duh neastâmpărat cu multul și nu-l slăbește cu una cu două pe omul trufaș, și care se știe mare și tare, numai că diavolii tremură cu mare spaimă când văd ei pe Dumnezeu lucrând și biruind El peste toată împotrivirea cea de azi a lui satana, care-și pierde pic cu pic terenul odată cu plinirea vremii pentru ziua slavei Domnului, ziua bucuriei în cer și pe pământ, biruința Mielului lui Dumnezeu împotriva oricărui vrăjmaș.

O, mama Mea, ce mare ocrotire lucrezi tu pentru țara Mea de azi! Iată, ai grijă de ea așa cum ai avut de Mine când eram micuț, și tot mereu apoi, până să Mă dai Tatălui înapoi,

mamă, căci M-am dus la tronul slavei Domnului și am așezat apoi pe Duhul Sfânt Mângâietorul în lucru ca să se săvârșească întreita lucrare a lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și apoi să vină ziua slavei Mele, mamă.

E țara Mea de azi sub grija ta și e poporul cuvântului Meu sub acoperământul tău de mamă a Mea, și toate pentru Mine le lucrezi, ca să vină mai curând ziua de odihnă mult așteptată, odihna lui Dumnezeu pentru toată lucrarea nașterii din nou a lumii, mama Mea.

— O, copilul meu cel de acum două mii de ani, Te-am primit în brațe Prunc micuț atunci. Ai crescut apoi ca omul pic cu pic, până ce a venit vremea crucii Tale. Ai plătit salvarea omului prin suferința Ta de pe cruce ca să-l dai iertat înapoi lui Dumnezeu pe om, căci era omul lucrul mâinilor Tale, Fiule scump. Dacă Tatăl a iubit lumea și a dat pentru salvarea ei pe Fiul Său trimis din slava cea de sus până pe pământ după om, crucea Ta și moartea Ta pe ea au fost împăcarea cu Tatăl a lumii căzute din Dumnezeu, că nu poate Dumnezeu să piardă lucrarea Sa, o, și Își caută Domnul odihna în mijlocul facerii Sale și la sfârșitul lucrării Sale de facere, la început și la sfârșit, și iată, sfârșitul începe cu începutul, se leagă împreună în locul cel dintâi ieșit din ape la facerea cerului și a pământului, și pământul român este acest petec de pământ, cu care s-a început ivirea cea văzută a facerii lumii, Fiule scump.

Venim la ea, la țara cea de la început a omului făcut de Dumnezeu, venim s-o ridicăm la slava ei cea dintâi, și apoi vine înnoirea lumii, nașterea din nou a facerii lui Dumnezeu de la margini la margini, toate prin cuvântul Tău rostit de deasupra pământului român, căci Tu ești Cuvântul lui Dumnezeu *și toate se fac și se lucrează prin cuvânt ca și la început.*

Binecuvântată să fie de noi țara noastră de azi, calea noastră cu ea spre neamurile și limbile pământului, Doamne Cuvinte! Toată ocrotirea cerească lucrează pentru ea, pentru Tine cu ea. Brațele mele se întind peste tot pentru frumoasa Ta, pentru România lui Dumnezeu, care poartă în ea taina cea sfântă a nașterii din nou a lumii, bine păstrată această taină de toți regii și voievozii acestei țări prin vreme, și care din slava cerească acum lucrează ei peste ea și pentru ea, pentru taina Ta de pe pământul ei, Fiule Iisus.

E zi de praznic de naștere, Dumnezeule Fiu, e ziua Ta și a ei, ziua nașterii României Tale, născută trup și duh în ziua nașterii Tale pe pământ între oameni acum două mii de ani, țară și popor născut dintr-o dată, într-o singură zi, o dată cu Tine, Doamne. Masa cuvântului Tău peste pământ este în mijlocul ei, munte înalt este ea, de pe care Tu cuvintezi și aduci înnoirea, și mugurii ei se desfac, precum este scris. Ocrotirea mea o dau pentru ziua Ta de naștere, a Ta și a ei, iar poporului cuvântului Tău, Doamne, îi dau îmbrățișarea mea.

— O, scumpă mama Mea și a fiilor lui Dumnezeu frați ai Mei, suntem în zile de sărbătoare de naștere, mamă. Răsună prin îngeri pe pământ glasul cuvântului Meu de la margini la margini, chiar dacă lumea nu are urechi de auzit glasul îngerilor vestitori, dar îngerii lucrează și vestesc de la Dumnezeu, rostesc și vestesc cuvântul Meu o dată cu Mine. Puteri sfinte să lucrăm pentru calea venirii Mele, cărare curată să croim spre oameni, lumină mare să vină peste oameni și aceste urări să se vadă împlinindu-se, mama Mea! Amin.

Iar tu, popor primitor de Dumnezeu, ai grijă de țara Mea și a ta, de cămășuța ta cea de la Dumnezeu și de cărarea Lui spre tine și peste pământ apoi cu glasul Său, cu mersul Său, căci Domnul merge cuvântând, și cuvântul Său și strigarea Sa sunt pașii Săi peste pământ, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26-12-2021/08-01-2022